

ارزیابی دوروش تشخیصی واژینوز باکتریایی در مانگاه زنان

دکتر شیرین نیرومنش - دانشیار زنان و مامایی - بیمارستان میرزا کوچک خان

دکتر قربان پهزادیان نژاد - بخش باکتریشناسی - دانشگاه تربیت مدرس

دکتر منصوره ابراهیمی توابی - کارشناس ارشد مامایی - دانشگاه تربیت مدرس

Assesment of Two Different Methods to Diagnose Bacterial Vaginosis ABSTRACT

Between 270 patients complaining of symptoms of vaginitis, bacterial vaginosis was diagnosed in 68 women (%25) based on at least three of four criteria: 1. Homogenous vaginal discharge; 2. Positive amine test; 3. pH more than 4.5; 4. Clue cell in wet smear. The results were compared to 55 normal controls.

Clue cell with more than %20 of epithelial cells was seen in %87 of cases and %5.5 of controls. A pH more than 4.5 showed the greatest sensitivity (%100) and the smallest specificity (%47). The most frequent complaints included increased discharge, bad odor, and sensing bad odor after coitus.

Key Words: Bacterial vaginosis; Clue cell; Vaginal discharge; Gram Staining; Diagnosis

چکیده

بینی مثبت (۱۰٪) را دارا بودند. شایعترین شکایات، افزایش ترشحات (۹۰٪)، احساس بوی بد (۵۷٪) و احساس بوی بد بعداز مقاربت (۶۵٪) است.

لغات کلیدی : واژینوز باکتریایی (باکتریال واژینویس)، کلوسل، ترشح واژنی، رنگ آمیزی گرم، تشخیص.

مقدمه

ترشح غیر طبیعی واژنی و شکایات وابسته به آن، اغلب در بیماران مراجعه کننده به درمانگاه‌های زنان دیده می‌شود که واژینیت‌های ناشی از ارگانیسم‌هایی مثل کاندیدا، تریکوموناواژینالیس و سندرم خاصی بنام واژینوز باکتریایی- (باکتریال واژینویس) در آنها تشخیص داده می‌شود. واژینیت‌های شایعترین علت مراجعه بیماران به درمانگاه‌های زنان بوده و در بین آنها واژینوز باکتریایی از همه شایعتر است(۱).

در ابتدا این سندرم تحت عنوان واژینیت تحت عنوان واژینیت غیر اختصاصی از سایر واژینیت‌های اختصاصی که در اثر تریکوموناواژینالیس وقارج ایجاد می‌شوند، جدا می‌گردید. در سال ۱۹۵۵ گاردنرودوکس سندرم واژنی جدیدی را شرح دادند، و عامل آن را هموفیلوس واژینالیس معرفی کردند. هموفیلوس واژینالیس بعد از

از ۲۷۰ بیمار مراجعه کننده با شکایات واژینیت (افزایش ترشحات، احساس بوی بد ترشحات، خارش، سوزش و...) به یک درمانگاه زنان واژینوز باکتریایی براساس وجود حداقل سه معیار از چهار معیار زیر در ۶۸ نفر (۲۵٪) تشخیص داده شد: (۱) ترشحات واژنی یکنواخت (هموژن)، (۲) آزمایش آمین (ویف) مثبت با محلول پتاس ۲۰٪، (۳) pH بالاتر از ۴/۵ ترشحات واژن و (۴) وجود کلوسل در گستره مرتبط.

سپس نتایج حاصل از این گروه با گروه شاهدکه ۵۵ نفر بودند مقایسه گردید.

در این مطالعه ارتباط وجود کلوسل بیش از ۲۰٪ سلولهای اپی تلیال در گستره رنگ آمیزی شده به روش گرم - نیز روش نوجنت و همکارانش در رنگ آمیزی گرم با تشخیص کلینیکی باکتریال واژینوزیس بررسی شده است، و ارزش تشخیصی هریک از آزمایشهای انجام شده تعیین گردیده است.

کلوسل بیش از ۲۰٪ سلولهای اپی تلیال واژن در ۸۷٪ گروه باکتریال واژینوزیس و ۵/۵٪ گروه شاهد دیده شد. pH بیشتر از ۴/۵ بیشترین حساسیت (۱۰٪) و کمترین ویژگی (۴٪) و نمره مساوی و بیش از ۷ (در گستره رنگ آمیزی شده به روش گرم به روش نوجنت) بیشترین ویژگی (۱۰٪) و بیشترین ارزش پیش

- ۲- مقاربت و دوش واژینال در ۴۸ ساعت گذشته.
 - ۳۲- بیماران کمتر از ۱۵ سال و بیشتر از ۵۰ سال.
 - ۴- بیماران یائسه (منوپوز).
 - ۵- بیماران در دوران قاعدگی یا دارای هر نوع خونریزی و لکه بینی.
 - ۶- بیماران باکره و حامله.
 - ۷- بیماران هیسترکتومی شده.
 - ۸- بیمارانی که در لام نمونه ترشحات آنها اسپرم دیده می‌شد.
- در گروه شاهد نیز زنانی که جهت کنترل، انجام پاپ اسمر سالیانه یا مشاوره مراجعه می‌نمودند بررسی شده و ۵۵ نفر با معیارهای ذکر شده، انتخاب گردیدند. تمامی بیماران بعداز یک مصاحبه مقدماتی جهت دارا بودن شرایط پژوهش، مورد معاینه بالینی یک نفر قرار می‌گرفتند.

پس از معاینه دستگاه تناسلی خارجی، با استفاده از یک اسپلکلوم استریل خشک، واژن و سرویکس مشاهده می‌گردید. در این حین به اریتم، التهاب واروزیون ناحیه ولو، واژن و سرویکس و نیز به نوع ترشحات واژن، رنگ، بو، قوام و... آن توجه می‌شد. سپس با دوسوآپ نمونه ترشحات از فورنیکس خلفی و دیوارهای طرفی واژن گرفته می‌شد که بوسیله یکی از آنها یک قطره از ترشحات روی کاغذ pH سنج (مرک - آلمان) قرار می‌گرفت که در محدوده $\frac{3}{8}$ تا ۷ و بادقت $\frac{3}{3}-\frac{5}{5}$ pH ترشحات سنجیده می‌شد. سپس همان سوآپ در $\frac{1}{2}$ میلی لیتر سرم فیزیولوژی در داخل لوله آزمایش قرار می‌گرفت و این سوپسانسیون برای تهیه نمونه مرتبط جهت بررسی کلوسل و تریکومونا و (با محلول پتاں $\frac{1}{10}$ ٪) هیف قارچ استفاده می‌گردید، و بازرگنایی $\frac{4}{4}$ برابر بررسی می‌شد. با سوآپ بعدی، لام جهت رنگ آمیزی گرم آماده می‌شد. سپس بعد از خارج کردن اسپلکلوم بُوی ترشحات قبل و بعد از اضافه کردن محلول پتاں امتحان می‌گردید و نتایج ثبت می‌شد.

کلیه گسترهای تهیه شده جهت رنگ آمیزی گرم در هوای خشک شده، باحرارت فیکس می‌شد، و در آزمایشگاه باکتری شناسی رنگ آمیزی شده توسط باکتریولوژیست، بدون اطلاع از نتیجه کلینیکی بررسی می‌گردید. لامها دوبار و با دو روش با بزرگنمایی $100\times$ برابر و با روغن ایمرسیون بررسی می‌گردید.

برای تشخیص واژینوز باکتریایی با استفاده از رنگ آمیزی گرم دو روش وجود کلوسل بیش از 20% سلولهای اپی تلیال و روش نوجنت و همکارانش استفاده شده است (۷). در این روش سیستمه درجه بندی از 0 تا 10 در نظر گرفته شده است که براساس اشکان

مدت کوتاهی به عنوان کورینه باکتریوم واژینالیس شناخته شد. امروزه به پاس زحمات گاردنر و تحقیقات گستردۀ وی در مورد این ارگانیسم و ارتباط آن با واژینوز باکتریایی، این ارگانیسم گاردنر لا واژینالیس خوانده می‌شود (۱، ۲، ۵).

عبارت واژینوز باکتریایی وقتی بیان می‌شود که ترشح واژنی افزایش یافته بدون علائم کلینیکی التهاب و عدم لکوسیت زیاد باشد. این واژینوز را باکتریایی می‌خوانند، چراکه قارچ یا انگل علت این سندروم نیست و عوامل باکتریایی متعددی در این سندروم نقش دارند (۱، ۲، ۳).

این اختلال با کاهش لاكتوباسیلهای هوایی، افزایش لاكتوباسیلهای بی هوایی و گاردنرلا و میکوپلاسمای مشخص می‌شود و ارگانیسم‌های غالب بعدی انواع باکتریوئید، پیتواسترپتوكوک و موییلوکوس می‌باشند (۱، ۲، ۳).

در این سندروم، کلوسل (سلول کلیدی یا راهنما) که مشخصه واژینوز باکتریایی است به چشم می‌خورد، و کاهش اسیدیتۀ واژن از نکات دیگر تشخیصی در این بیماری است (۱، ۲، ۳).

امروزه از روش‌های مختلف آزمایشگاهی مثل رنگ آمیزی گرم، پاپ اسمر، کروماتوگرافی گاز - مایع، کشت و ... برای تشخیص این بیماری استفاده می‌شود (۱، ۲، ۳).

هدف اصلی از این مطالعه، بررسی ارتباط وجود کلوسل بیش از 20% سلولهای اپی تلیال در لام رنگ آمیزی شده به روش گرم، با تشخیص کلینیکی واژینوز باکتریایی است. بررسی روش نوجنت و همکارانش (۷) در روش رنگ آمیزی گرم و نیز مقایسه برخی متغیرهای دیگر (سن، سن ازدواج، سن اولین بارداری و روش پیشگیری از بارداری، شکایات و علائم بیماری، وضعیت قاعدگی و وضعیت تحصیلات...) از اهداف دیگر این مطالعه بوده است.

روش و مواد

از بین زنان $50-15$ ساله ای که با کمایتی از واژینیت (افزایش ترشحات، ترشح بدبو، خارش، سوزش، مقاربت در دنک و...) در خلال ارديبهشت تا شهریور 1373 به درمانگاه زنان بیمارستان لو لاگر تهران مراجعه داشتند، بطور تصادفی 270 بیمار که دارای شرایط تحقیق بودند، انتخاب گردیدند که نفر از آنها با معیارهای کلینیکی مبتلا به واژینوز باکتریایی تشخیص داده شدند.

بیماران با شرایط زیر از مطالعه خارج می‌شدند:

- ۱- مصرف آنتی بیوتیک و هر نوع داروی سیستمیک یا موضعی دیگر در عرض 2 هفته قبل از نمونه گیری.

نتایج

در بررسی کلینیکی بر روی ۲۷۰ زن مراجعه کننده با شکایات واژینیت در ۶۸ نفر (۲۵٪) تشخیص واژینوز باکتریایی (باکتریال واژینوزیس) داده شد.

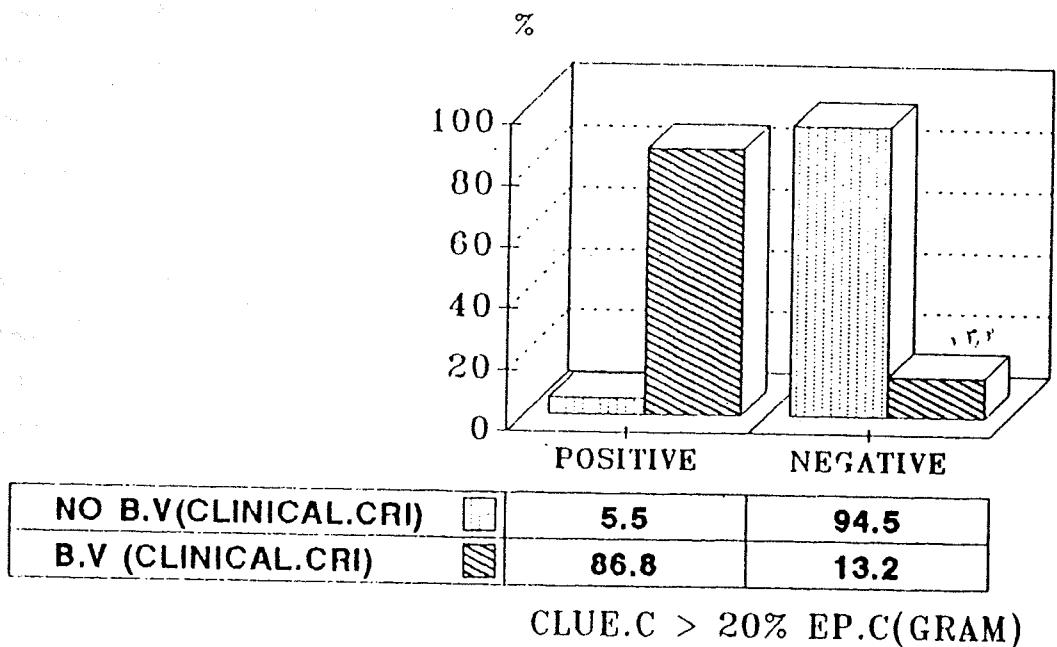
کلوسل بیش از ۲۰٪ سلولهای اپی تلیال در گستره رنگ آمیزی شده به روش گرم در ۵۹ نفر (۸٪) از افراد گروه بیمار و در ۳ نفر (۰.۵٪) از ۵۵ نفر گروه شاهد دیده شد، که آزمون آماری χ^2 تفاوت معنی داری بین دو گروه نشان می دهد ($P=0.000$) و به عبارت دیگر بین دو عامل وجود کلوسل در لام رنگ آمیزی شده به روش گرم و تشخیص کلینیکی واژینوز باکتریایی ارتباط وجود دارد (نمودار ۱).

لاکتوپاسیلی، گاردنلا و باکتروئیدی واشکال میله ای خمیده می باشد، نمره ۷ و بالاتر، معیار تشخیص واژینوز باکتریایی، ۴ تا ۶ حد بینابینی و ۰ تا ۳ طبیعی در نظر گرفته می شود.

تجزیه و تحلیل آماری

در این مطالعه از آزمون تی (t test) برای میانگین مقادیر کمی و از آزمون مجذور کای (χ^2) با تصحیح یات (Yates correction) و آنالیز واریانس یکطرفه برای مقادیر کیفی و همچنین آزمون دقیق فیشر (Fisher's exact test) در بعضی موارد استفاده شده است. نرم افزارهای Harvard Graphics, SPSS, Pe2 در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفته است.

نمودار ۱- ارتباط معیارهای بالینی و وجود کلوسل در گستره رنگ آمیزی شده با روش گرم در دو گروه مورد و شاهد

در پژوهش حاضر نوع ترشحات در واژینوز باکتریایی هموژن (۰.۸۸٪)، رقیق (۰.۵۳٪)، متوسط یا زیاد (۰.۸۳٪)، خاکستری رنگ (۰.۶۰٪) و همراه با حباب (۰.۶۳٪) و بدبو (بدون محلول پتاس در ۰.۷۴٪ موارد) است (جدول ۳).

میانگین pH ترشحات واژن در بیماران ۴/۵ و در گروه شاهد ۴/۸ است که آزمون χ^2 تفاوت معنی داری را نشان می دهد ($P=0.000$) و بیشترین محدوده pH ترشحات در بیماران (۰.۸۹٪) است (نمودار ۳). میانگین سن، تعداد بارداری زایمان طبیعی، سزارین، سقط خودبخودی و کورتاژ در دو گروه تفاوت معنی داری ندارد، ولی سن ازدواج و سن اولین بارداری در

pH > ۴/۵ بیشترین حساسیت (۱۰٪) و کمترین ویژگی (۰.۴۷٪) و نمره > ۷ (با روش نوجنت در رنگ آمیزی گرم) بیشترین ویژگی (۱۰٪) را دارد. حساسیت، ویژگی، ارزش پیش بینی مثبت و منفی هر یک از آزمایشها در نمودار ۲ آمده است. مقایسه معیارهای تشخیصی در جدول ۱ آمده است.

شایعترین شکایات در گروه بیمار افزایش ترشحات (۰.۸۹٪)، بوی بد ترشحات (۰.۵۷٪) و احساس بوی بد بعد از مقایبت (۰.۶۴٪) است (جدول ۲).

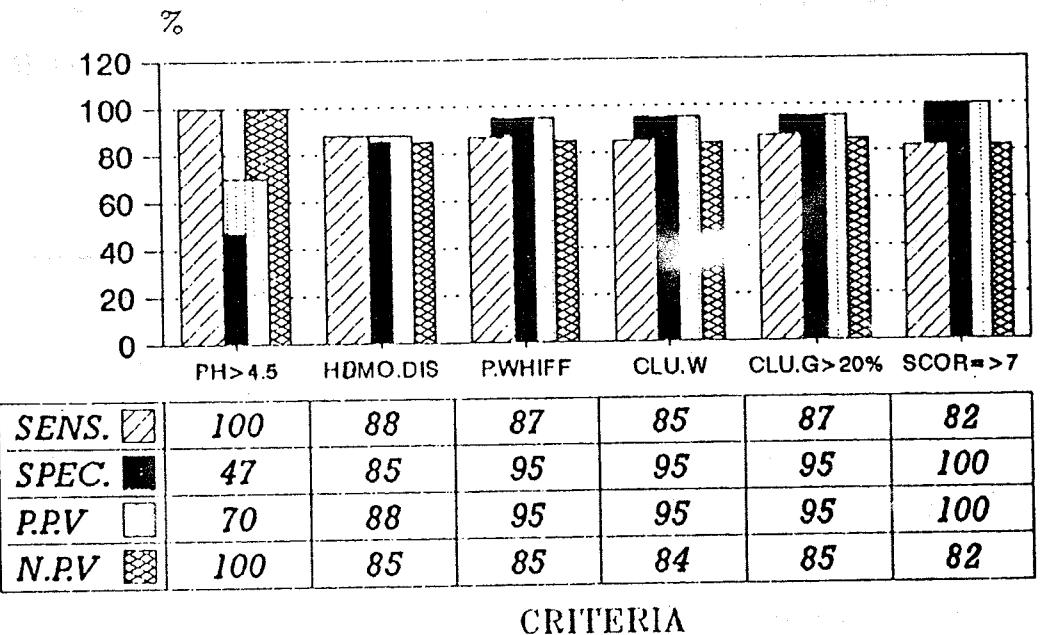
از نظر روش‌های پیشگیری از بارداری فعلی در دو گروه تفاوت معنی داری دیده می‌شود ($P=0.001$) (نمودار ۴). میزان تحصیلات بیماران و همسرانشان در دو گروه تفاوت معنی داری دارد به این معنی که میزان تحصیلات بیماران و همسرانشان در گروه شاهد به مراتب بیش از گروه مورد می‌باشد (به ترتیب $P=0.005$ و $P=0.02$).
 جدول ۱: توزیع فراوانی واحدهای مورد پژوهش در دو گروه بیمار و شاهد بر حسب معیارهای تشخیصی

گروه بیمار به مراتب کمتر از گروه شاهد است و آزمون آماری تفاوت معنی داری را نشان می‌دهد (به ترتیب $P=0.005$ و $P=0.004$) (جدول ۴). بیشترین درصد فراوانی سن در گروه بیمار در محدوده ۲۱-۳۰ سال (۴۳٪) بوده است و در کمتر از ۲۰ سال و بالاتر از ۴۰ سال بندرت باکتریال واژینوزیس بدده شده است. وضعیت قاعده‌گی، زمان آخرین قاعده‌گی، فاصله بین دو قاعده‌گی مدت خونریزی و مقدار آن در دو گروه تفاوتی نداشت ($P>0.05$).

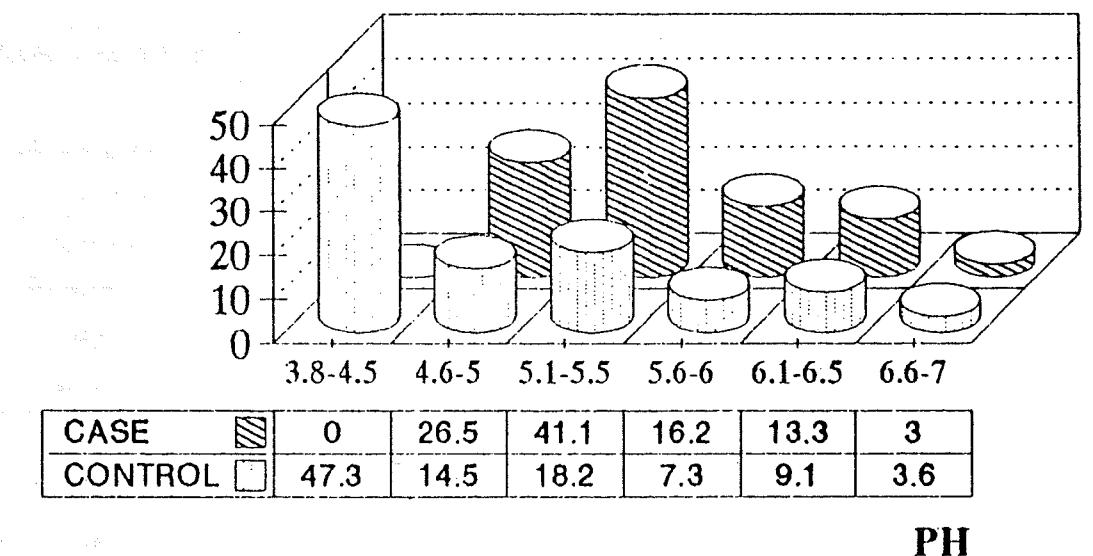
معیارهای تشخیص	گروههای موردنپژوهش		تعداد	درصد	بیمار (Nt=۶۸)	تعداد	درصد	سطح معنی داری	
	معیارهای بالینی	شاهد (N=۵۵)	تعداد	درصد					
-ترشح هموژن	۶۰	۸۸/۳	۸	۱۴/۵	*	*	*	*	*
-آزمایش ویف مثبت	۵۹	۸۶/۸	۳	۵/۵	*	*	*	*	*
HP>۴/۵	۶۸	۱۰۰	۲۹	۵۲/۷	*	*	*	*	*
-کلوسل در لام مرطوب	۵۸	۸۵/۳	۳	۵/۵	*	*	*	*	*
معیاررنگ آمیزی گرم									
- وجود کلوسل <۲۰٪	۵۹	۸۶/۸	۳	۵/۵	*	*	*	*	*
-باکتریال واژینوزیس	۵۶	۸۲/۴	۰	۰	*	*	*	*	*
Nugent et al. (اسکور < ۷)									

$0.001 > P *$

نحوه ۲- مقایسه حساسیت، ویژگی، ارزش پیش بینی مثبت و منف هر یک از آزمایش‌های تشخیصی در دو گروه مورد و شاهد.

نودار-۳- درصد توزیع فراوانی نسبی pH ترشحات در دو گروه مورد و شاهد

PH

جدول ۲- توزیع فراوانی مطلق و نسبی واحدهای مورد پژوهش در دو گروه بیمار و شاهد بر حسب شکایات بیماری.

سطح معنی داری	شاهد (N=55)		بیمار (N=68)		گروههای مورد پژوهش
	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
p=0/0000	°	°	89/7	61	افزایش ترشح
p=0/0000	9/1	5	57/4	39	احساس بوی بدترشح
p=0/0010	°	°	20/4	14	احساس سوزش
p=0/0017	°	°	19/1	13	احساس خارش
p=0/0000	3/6	2	25/6	31	درد زیر دل
NS	°	°	5/9	4	علائم ادراری
p=0/0001	14/5	8	50	34	دیسپارونی
NS	29/1	16	23/5	16	دیسمنوره
p=0/0000	9/1	5	64/7	24	بوی بد بعد از مقاربت
NS	9/1	5	2/4	2	لکه بینی قاعده‌گی

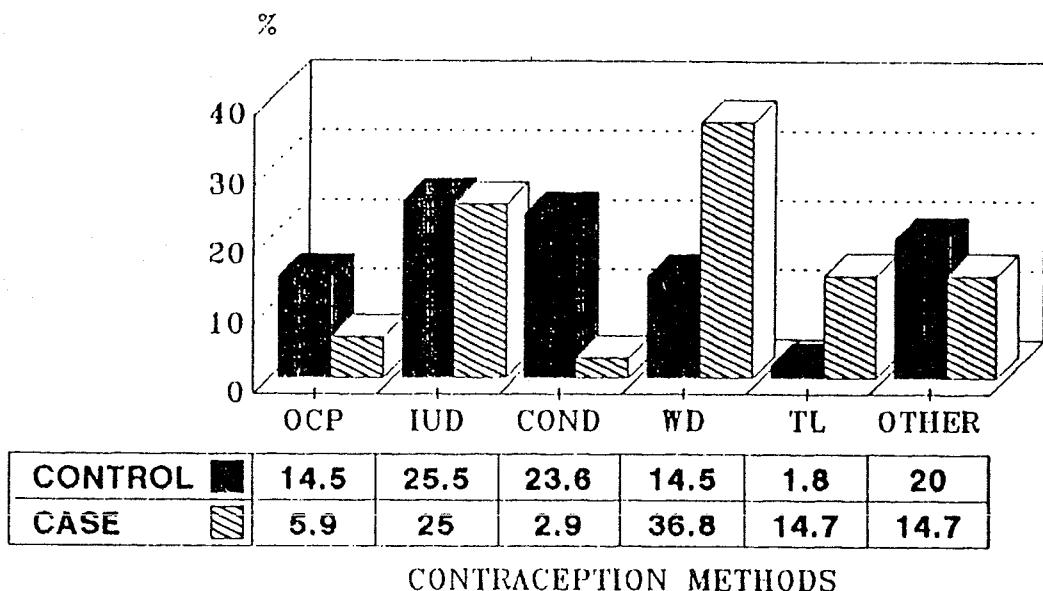
جدول ۳- توزیع فراوانی مطلق و احدهای موردپژوهش در دو گروه بیمار و شاهد بر حسب نشانه های بیاری.

سطح معنی داری	شاهد (N=55)		بیمار (N=68)		گروههای مورد پژوهش
	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
NS	۰	۰	۰	۰	-اریتم وولو
P=۰/۰۱۶۵	۰	۰	۱۰/۳	۷	اریتم وازن
p=۰/۰۰۰۲۳	۱۸/۲	۵۴	۷۷/۹	۵۳	تظاهر سرویکس
	۱/۸	۱	۲۲/۱	۱۵	طبیعی
	۱/۸	۱	۲۳/۵	۱۶	غیر طبیعی
p=۰/۰۰۰۰	۷۸/۳	۲۳	۱۷/۶	۱۳	مقدار ترشح کم
	۲۰/۰	۱۱	۵۸/۸	۴۰	متوسط
	۱/۸	۱	۲۳/۵	۱۶	زیاد
p=۰/۰۰۰۰	۳/۶	۲	۵۲/۱	۳۶	-قوام ترشح رقیق
	۷۰/۱	۳۹	۴۱/۲	۲۸	غلیظ
	۲۵/۵	۱۴	۵/۹	۴	موکوئید
p=۰/۰۰۰۰	۰	۰	۶۰/۳	۴۱	-رنگ ترشح خاکستری
	۷/۳	۴	۱۴/۷	۱۰	سفید
	۳/۶	۲	۲۲/۱	۱۵	زرد - سبز
	۸۹/۱	۴۹	۲/۹	۲	طبیعی (لکوره)
p=۰/۰۰۰۰	۱۴/۵	۸	۸۸/۲	۶۰	-شکل ترشح یکنواخت
	۸۵/۵	۲۷	۱۱/۸	۸	غیر یکنواخت
p=۰/۰۰۰۰	۱۰۰	۵۵	۶۳/۲	۲۳	-وجود حباب در ترشح بدون حباب
	۰	۰	۳۶/۸	۲۵	دارای حباب
p=۰/۰۰۰۰	۱/۸	۱	۷۳/۵	۵۰	بوی ترشح بدون (KOH) بدبو
	۱۸/۲	۵۳	۲۶/۵	۱۸	بدون بو
p=۰/۰۰۱۵	۳/۶	۲	۲۶/۵	۱۸	حساسیت آدنکسها
	۹۶/۴	۵۳	۷۳/۵	۵۰	حساس
					غیرحساس

جدول ۴- مقایسه میانگین و انحراف معیار برخی متغیرهای کمی مودر بررسی دو گروه بیمار و شاهد

سطح معنی داری	(N=55) شاهد	(N=68) بیمار	گروهای مورد پژوهش
	MEAN±SD	MEAN±SD	متغیر مورد بررسی
p=NS	۲۱/۱±۷/۰۶	۳۱/۸±۷/۶۳	سن
p=0/005	۱۸/۸±۳/۱	۱۷/۱±۳/۱	سن ازدواج
p=0/004	۱۹/۸±۲/۹	۱۸/۳±۲/۹	سن اولین بارداری
p=NS	۲/۹±۱/۷	۳/۵±۲/۰۵	تعداد بارداری
p=NS	۳/۵±۱/۶	۳±۱/۹	تعداد زایمان طبیعی
p=NS	۰/۱۲±۰/۴	۰/۱۵±۰/۵	تعداد سوزاری
p=NS	۰/۳±۰/۶	۰/۲±۰/۷	سقط خودبخودی
p=NS	۰/۳±۰/۵	۰/۳±۰/۷	کورتاژ

نمودار ۴- مقایسه روش پیشگیری از بارداری در دو گروه مورد و شاهد

لحاظ آماری ندارد، ولی بطور غیر معنی داری تعداد بارداری و زایمان در گروه بیمار بالاتر از گروه شاهد بوده است.

شایعترین شکایات باکتریال واژینوزیس افزایش ترشحات و بوی بد ترشحات و احساس بوی بد بعداز مقاربت بوده است که اکثر بیماران بیش از یکماه و گاهی حتی تا چند سال از این امر احساس ناراحتی می کردند، ولی بعلت عدم تشخیص صحیح و یا درمان ناقص با عود عفونت یا عدم بهبودی روی رو بوده اند در ضمن به نظر می رسد در بین افرادی که سطح فرهنگ و بهداشت مناسب ندارند،

بحث

بیشترین فراوانی واژینوز باکتریالی در محدوده سنی ۲۱-۴۰ سال (٪۸۱) است و در زیر ۲۰ سال و بالای ۴۰ سال واژینوز باکتریالی بسیار کم دیده شد. این امر ونیز سن ازدواج و سن اولین بارداری پایین در گروه واژینوز باکتریالی ارتباط فعالیت جنسی با واژینوز باکتریالی را مطرح می نماید. هرچند که میانگین تعداد بارداری و زایمان در گروه بیمار با گروه شاهد تفاوت معنی داری از

کمتری را در جهت شناسایی واژینوز باکتریایی دارد.

با توجه به میزان تحصیلات کمتر بیماران و همسرانشان نسبت به گروه شاهد می‌توان سطح فرهنگی و رعایت مسائل بهداشتی را در واژینوز باکتریایی دخیل دانست. از نظر روشهای پیشگیری از بارداری فعلی در دو گروه، به نظر می‌رسد که روشهای ممانعتی مثل کاندوم جهت جلوگیری از واژینوز باکتریایی مؤثر می‌باشند. مصرف قرصهای خوراکی پیشگیری از بارداری در گروه کنترل بیشتر است و این روش را بعنوان یکی از عوامل پیشگیری از واژینوز باکتریایی می‌دانند.

در گروه بیماران باکتریال واژینوزیس روش ممانعتی به ندرت بکار رفته و بیشتر تماس مستقیم جنسی که همراه با افزایش pH است برقرار می‌باشد.

در پژوهش ما میزان شیوع واژینوز باکتریایی به روش کلینیکی در بین بیماران مراجعه کننده با شکایت واژینیت حدود ۲۵٪ در بین بیماران مراجعه کننده با شکایت واژینیت حدود ۴٪ می‌باشد. با توجه به این امر و اهمیت این بیماری در ایجاد عوارض دوره بارداری و زایمان، نظیر زایمانهای زودرس، پارگی زودرس کیسه آب، وزن کم هنگام تولد و... عفوتهای بعد از اعمال جراحی لگنی بخصوص هیسترکتومی و سزارین و نیز احتمالاً نقشی که ممکنست در ایجاد کانسر سرورویکس، PIH، سقطهای خودبخودی، نازایی، عفوتهای ادراری داشته باشد، (۹، ۶، ۵، ۱) ضرورت توجه بیشتر به این بیماری محرز می‌شود.

این شکایات بصورت معمولی جلوه گر می‌شود و فرد مراجudemای نخواهد داشت. چنانکه در بین بیماران، به افرادی برخورد شد که حتی چندین سال از این مشکل رنج می‌بردند و بعنوان یک پدیده طبیعی از کنار آن می‌گذشتند.

در بین نشانه‌های بیماری وجود ترشحات هموژن، رقیق، متوسط یا زیاد خاکستری یا سفید خاکستری رنگ، همراه با حباب و بدبو، بیشترین فراوانی را در بیماران مبتلا به واژینوز باکتریایی داشته‌اند، و توجه به این امر در تشخیص این بیماری در درمانگاههای زنان کمک کننده است.

با توجه به اینکه در تمامی موارد واژینوز باکتریایی افزایش pH ترشحات واژن دیده می‌شود، در صورت در دسترس بودن pH سنج و انجام آزمایش ویف که با محلون پتانس به سادگی امکان پذیر است، می‌توان به تشخیص صحیح این بیماران نزدیک شد، ولی در عین حال باید توجه داشت که بسیاری از افراد سالم نیز pH بالای ۴/۵ را دارند، و همین امر سبب کم بودن ویژگی این آزمایش است. گستره رنگ آمیزی به روش گرم به وضوح در بیماران مبتلا به واژینوز باکتریایی غیر طبیعی است و وجود کلوسل و اشکال گاردنلایی، باکتروئیدی و... و کاهش یا عدم لاکتوپاسیلها کاملاً مشخص است.

با توجه به حساسیت و ویژگی این روش می‌توان گفت که مطالعه گستره رنگ شده به روش گرم نتایج بهتر، سریعتر و با هزینه

منابع

- 1- Biswas M.K "Bacterial vaginosis " Clin Obstet Gynecol 1993 (1) : 166 - 176.
- 2- Easmon . S.F, Hay .P.E, Ison . C.A "Bacterial Vaginosis : A diagnostic approach".Genitounin Med 1992 , 68 : 131 - 8.
- 3- Hay . P.E, el al ."Diagnosis of bacterial vaginosis in gynaecology clinic ." Brit J Obslet Gynecol , 1992, 99: 63 - 6.
- 4- Platz Christensen. J.J, et al . "Detection of bacterial vaginosis in papanicolau smears ". Am J Obstet Gynecol 1989, 160 : 132 - 3.
- 5- Eschenback . D.A. et al ."Diagnosis and Clinical Manifestation of Bacterial Vaginosis ". Am J Obstet , 1988, 158: 819 - 28.
- 6- Krohn . M.A, et al " Comparison of methods of diagnosis of bacterial vaginosis ". Am J Obstet Gynecol 1989, 158: 829 - 35.
- 7- Nugent . R. P, et al . "Reliability of diagnosing bacterial vaginosis is improved by a standardized method of Gram Stain Interperlation ". J Clin Microb , 1991 , 29 :297 - 301.
- 8- Bump . R. C, et al . " The prevalence , Six month persistence , and predilective values of Laboratory indicators of bacterial Vaginosis in asymptomatic women . Am Obstet Gynecol . 1984, 150 : 917-24.
- 9- Larsson . P.G, Platz - Christensen . J - J, Pahlson . C " Clue Cell in predicting infections after abdominal Hysterectomy ". Obstet Gynecol , 1991 , 77: 450 - 52.